

A feltárt jelenség egy gödör volt, amelynek 1/3-a a szelvényen kívül esett. Egy nagyobb égett platnidarabon és néhány paticsrögön kívül régészeti leletanyagot nem tartalmazott.

Széles-mező II. (KÖH 84121): 2013. május 9. és május 14. között elvégeztük a lelőhelyen a 045/30–33 hrsz.-ú ingatlanokon a próbafeltárást. A feltárt terület: 508 m² nagyságú volt, ebből pozitív terület: 191,7 m².

A lelőhely Őságyárd külterületén, a település szélétől 700 m-rel Ny-ra található Széles-mező K–Ny-i irányú domb D-i lejtőjén, a patak É-i oldalában található. A lelőhely Ny-i felén, a 31+681 és a 31+818 km szelvények között nyitott szelvényben 8 régészeti jelenséget azonosítottunk. A területen a humuszvas-tagság 40–60 cm volt. A feltárt 3 gödör, 3 árok és 2 cölöphely betöltésében faszéndarabkákon és paticsrögökön kívül régészeti leletanyagot nem találtunk, így keltező leletanyag hiányában nem tudtuk korszakolni a lelőhelyet, azonban a feltárt jelenségek formája és betöltése régészeti korú lelőhelyre utal, így mindenképpen szükséges régészeti lelőhelyként való nyilvántartása. A lelőhely feltehetően összefügg a tőle É-ra mintegy 250 m-re lévő Őságyárd, Széles-mező (Leelőhely azonosító: 78915) lelőhellyel.

A feltárást munkatársa: Kiss László technikus.

BÓKA GERGELY

173. Pap, Jékei-rét-dűlő észak (KÖH 83203)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) R, B, V

2013 nyarán a kisvárdai Rétközi Múzeum és a nyíregyházi Jósza András Múzeum munkatársai értesültek róla, hogy egy helyi lakos a papi határban középső rézkori leleteket talált. A bemutatott leletek alapján feltételezhető volt, hogy a bodrogkeresztúri kultúra egyik temetőjét találta meg a bejelentő.

A területen lábön álló napraforgó betakarítása után kezdtük meg a leletmentést 2013. október 2-án. Ennek során a java rézkori bodrogkeresztúri kultúra 6 sírját tártuk föl: 3 férfi és 3 női sírt. A sírok nemek szerinti megoszlására a bennük talált leletek alapján következtettünk, ugyanis emberi vázra utaló nyomot egyáltalán nem találtunk. A talaj azokat, akárcsak a közeli fenyveslitkei temető esetében, teljesen megsemmisítette. A temető gazdag leletanyagot szolgáltatott: a kultúra jellemző edénytípusai kerültek elő, illetve 2 sírban ellentett élű rézfokosokat, 1 sírban pedig szakálhátú típusú laposbaltát találtunk. Említést érdemelnek továbbá a nagy méretű kőkések.

A sírok feltárása során műszeres leletfelderítést is végeztünk és a temető környékét is alaposan átvizsgáltuk. Ennek során sikerült a középső rézkori sírok közelében egy bronzkori depóleletet is találnunk: egy edényben a késő bronzkor–kora vaskor jellemző bronztárgyait rejtették el egykor.

A leletmentést 2013. október 28-án fejeztük be, a leleteket a Jósza András Múzeumba szállítottuk. Az előkerült tárgyak restaurálása és leltárba vétele megtörtént, a sírok és a leletanyag feldolgozása folyamatban van.

Munkatársak: Bacskai István, Bálint Marianna, Bocz Péter, Kiss László, Kosztyu Brigitta, Linzenbold Attila, Pintye Gábor, Szalai Attila, Toldi Zoltán, Vizler Csaba.

TOMPA GYÖRGY

174. Penészlek, Kender-föld (KÖH 84619)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B, V, Á, Kő

2013. március 6-án terepbejárást végeztünk Penészlek belterületén, a középkori templom helyének azonosítása okán. Ennek során az „elsüllyedt templom” falubeliek által vélt helyszínét vizsgáltuk át. Ez a Kender-föld határrészben van, a Templom-heggyel átellenben, a Fülöpre vezető műúttól közvetlenül K-re. É-i és K-i határát egy vizes mélyedés jelenti, míg DK felől a Penészleki (I/3-2-2 sz.) csatornáig, DNy felől pedig egy dűlőútig tudtuk követni a szántott, részben trágyázott parcellákban.

Az intenzív, É–D irányú telepnyom becslött kiterjedése: 180–240×500 m. A felszínről késő bronzkori-kora vaskori edénytöredékek mellett Árpád-kori és középkori cserepeket szedtünk össze.

Munkatársak: Reményi László MNM NÖK és Bocz Péter technikus, JAM.

PINTYE GÁBOR

175. Petrivente, Északi faluvég (KÖH 84567)

(Zala megye) Ő, Kk

A Nagykanizsai–Letenyei kistérségekben a szélessávú optikai körzethálózat fejlesztéséhez készült előzetes régészeti dokumentáció részét képező terepbejárást 2013. június 17.–július 3. között végezték el az MNM NÖK munkatársai. A vizsgálat a tervezett nyomvonal tengelyétől mintegy 50–50 m széles sávban történt, mely 69 régészeti lelőhelyet érintett.

A Petriventére bevezető út Ny-i oldalán, az M7 autópályától D-re, a falu É-i végén alacsony kukoricásban, jó megfigyelési körülmények között a kissé köves, kavicsos felszínen késő középkori, valamint szórványosan őskori edénytöredékeket találtunk. Ezek egy új, korábban ismeretlen lelőhelyet jeleztek.

Munkatársak: Spolár Erika technikus és Balogh Lőrinc egyetemi hallgató (PTE).

TOKAI ZITA MÁRIA

176. Pécel, Hatos-dűlő

(MRT 11. k., 19 / 2. lh., KÖH 26222)

(Pest megye) R, Sza

A Magyar–szlovák DN 800 gázszállító tranzit vezeték építéséhez kapcsolódó régészeti kutatás keretében 2013. szeptember 5.–október 7. között a szentendrei Ferenczy Múzeum munkatársai elvégezték a lelőhely nyomvonalba eső szakaszának próbafeltárást. Az ismert lelőhelyet a nyomvonal É–D-i irányban szelte át, a humuszolt felszín átlagosan kb. 5 m széles volt, ebből kétoldalt 50–50 cm-t nem érintettünk a beruházó részsű képzésére vonatkozó előírásainak megfelelően. A régészeti jelenségek zömmel foltként az altalajban jelentkeztek, kivéve a lelőhely dombhátra eső, É-i részét, ahol a humuszban nagy mennyiségű edénytöredéket, patics- és tapasztásdarabot észleltünk. Itt a humuszréteg eltávolítását kézi erővel végeztük. Összesen 68 régészeti objektumot azonosítottunk, bontottunk ki és dokumentáltunk. Ebből 60 negatív struktúra; gödör illetve árok, 8 pedig az altalajon vagy a humuszban jelentkező pozitív jelenség: átégett, kikapasztott padló, állatváz, kerámia és paticsomladék. Több gödröt a nyomvonal szegélyénél meghagyandó részsű miatt vagy amiatt, hogy igen csekély részük esett

a nyomvonalba, csak metszetre bontottunk és így dokumentáltunk. Az SE 054 és 056 átégett, vastag padlók teljes kibontására engedélyt kértünk a beruházótól, mivel azok nagyobb része a nyomvonalon kívül esett. Az engedély megkapása után egy 3,5×1 m-es szondát nyitottunk a nyomvonal Ny-i szegélyén.

A feltárt objektumok nagyobbik része a badeni kultúrához köthető telep részeként értelmezhető; döntő többségük gödörként, veremként definiálható. Három objektumot (SE 054, 056, 008) nem túl nagy, átlagosan 2 m átmérőjű, kerek épületek tapasztott padlójaként interpretálhatunk. Az objektumok között előfordult a korszakra jellemző, jellegzetes módon elföldelt, teljes szarvasmarha csontvázat tartalmazó gödör (SE 040).

Az objektumok kisebb része császárkori szarmata meglepedés maradványa. Ezek nem különültek el a badeni település objektumaitól, azok között fordultak elő. Az objektumok kizárólag gödrök, amelyek mindamellett, hogy jellegzetes leletanyagot tartalmaztak, kisebbek és szabályosabb formájúak voltak, mint az őskori objektumok.

A gázvezeték kiépítésének teljes nyomvonalszakaszán a földmunka régészeti megfigyelés mellett zajlott. Ennek során a lelőhely folytatásában É felé újabb objektumok kerültek elő. Ezeket 2013. november 20–26. között feltártuk. A jelenségek – kizárólag gödrök – egy intenzívebb szarmata település létezését jelzik a dombháton, ahol a badeni kultúra régészeti objektumai már nem folytatódnak.

BÓZSA ANIKÓ

177. Pécs, Belváros keleti része (Szent Mór Iskolaközpont) (KÖH 70847)

(Baranya megye) **Kő?, Ű, I**

A Pécsi Egyházmegye a Szent Mór Iskolaközpont udvarán (hrs. 17684) légtartásos sportsátrat akar építeni. Az építmény az udvar legmagasabb pontján, a középkori városfal előtti területre lett tervezve. Az alagúttól D-re eső területen a 25×18 m alapterületű létesítmény kialakításához a városfal előtti területet 1–1,5 m mélységig kell bolygatni az előzetes építési tervek alapján. D-i irányban pedig feltöltéssel érik el a kívánt szintet, a sátor helyén a térszín ugyanis lépcsős kialakítású, D-i része az alsóbb szint területére esik. A tervek véglegesítéséhez talajmechanikai vizsgálatra, valamint statikai okok miatt a városfal és a telket K-ről záró fal alapkutatására volt szükség. A munkálatok lehetőséget nyújtottak a terület rétegtani viszonyainak megismerésére. A tevékenységeket régészeti felügyelet mellett végezték 2013. szeptember 26. – október 9. közötti időszakban.

Ez a terület volt a középkori város legmagasabb pontja. A városfal előtti területen elsősorban középkori és újkori épületek maradványaival lehetett számolni. A városfal előtti felső szinten az M 1:10 000 léptékű EOVS vetületű térképen egy a városfalnak és a telket K-ről záró falnak nekiépített L-alakú épület van jelölve (az 1950-es–1960-as éveket tükröző állapot). Pécs város digitális térképén (az 1990–2000-es éveket tükröző állapot) ez az épület már nem szerepel, közben valamikor elbontották. Az alsóbb lépcső szintjén az M 1:10 000-es térképen szintén egy L-alakú épület van feltüntetve az előbbi épülettől D-re. Ez az épület a digitális várostérképen is szerepel még. Jelenleg viszont csak a D-i szárnya van meg, ahol tantermek működnek, azaz az elmúlt 15–20 évben bontották el az É-i részét.

A terület mai állapotában lépcsős kialakítású: a legfelső vízszintes sík a középkori városfal előtt húzódik. Ezt a területet

D-i irányban jelenleg részben egy függőleges támfal, részben egy meredek rézsű zárja. A második (alsóbb) vízszintes szinten jelenleg egy kisebb tornapálya van, ettől D-re pedig egy iskolához tartozó épület. A vizsgálatához 5 árok kiásására került sor, 4 a felső vízszintes síkon, 1 pedig az alsóbb síkon.

A felügyelet során a következő megfigyeléseket tettük: A városfalnak a mai felszíntől kb. 1 m magasságban van egy kiugrása, zoklija. Ennek felső pereme egykori talajszintet jelölhet. A városfalnak lényegében nincsen külön alapozása jelen állapotában, az lényegében a mai felszínről indul, a sárga, homokos, kavicsos, meszes összementálódott altalajrétegre van ráalpozva. Az előzőekből adódóan azt feltételezzük, hogy a városfal előtt kialakított ma is meglévő vízszintes sík kialakításakor a városfal előtti területről földet szedtek el a D-i irányban meredek lejtésű térszint kiegyenlítésére. A vízszintes felszín síkja a városfal alapozás aljának síkja lett, azaz a fal alapozása a mai felszín szintjére került. A kiszedett földdel a lejtős részt töltötték fel, a vízszintes felszín nagyságát megnövelendő, amelybe később lépcsőfokokat vágtak. (A területet D-i irányban jelenleg részben egy függőleges támfal, részben egy meredek rézsű zárja.) A felszín vízszintbe hozásakor lényegében eltüntették a korábbi kultúrretegeket és a természetes talajtakaró legfelső, homogén, barna humuszos rétegét. A jelenlegi humuszréteg másodlagos.

A telket K-ről záró kőfal előtt az alsóbb szinten egy 45°-os, kb. 1 m magas rézsűs feltöltés van. A fal alapozásának alja nagyjából a mai felszínnel van egy szinten, azaz a falnak jelen állapotában nincs alapozása, azt lényegében a rézsű tartja. A kőfal építésének ideje nem ismert, lehet középkori eredetű/előzményű is. A falba kiegészítésként, pótlásként bealazott téglák újkori eredetűnek látszanak. A mai modern szint mesterséges mélyítés eredménye. Ezt megelőzően egy többhelyes épület állt itt, melynek K-i fala az álló kőfal volt, belső járószintje pedig nagyjából a meghagyott rézsű tetejének a szintjén lehetett. A felsőbb szinten a kiásott árokban egy a fal mellé épített modern téglaközből álló objektum vált ismertté.

A felügyelet során három objektum került elő, két cölöplyuk és egy kisebb gödör. Koruk, tárgyi leletanyag hiányában nem meghatározható.

TÓTH ZSOLT

178. Pécs, Belváros nyugati része szakfelügyelet (KÖH 38760)

(Baranya megye) **Ő, Ró, N?, Á, Kk, Kö, Ű**

A Pécsi Távfűtő Kft (PÉTÁV) Pécs belvárosában távfűtő primer gerincvezeték-rekonstrukciót végzett. Ennek kapcsán került sor az alábbi régészeti szakfelügyeleti munkák elvégzésére.

Citrom utca (Graz tér) (KÖH 24595): A Citrom utca Ny-i végén, a Tüke-kút, Capri cukrászda, középkori városfal és a Jókai utca közötti területen (Graz-tér) a közműfektetés földmunkáinak régészeti felügyeletére 2013. május 28. – július 1. közötti időszakban volt szükség.

A terület a római kori település központjában, a késő római település feltételezhető *forumának* ÉK-i sarka előtt, a Postapalota helyén azonosított helytartói palota K-i frontja előtti területen van. Középkori viszonylatban a terület a város D-i szélén, a városfal előtt, a város Ny-i felében terül el. Előbbiekből adódóan előzetesen mind római, mind középkori épületmaradványokkal lehetett számolni, valamint a terület rétegvizonyairól várhattunk információkat. Ezenkívül újkori épületek ma